

ESAD

Escola Superior d'Art Dramàtic

Espines/Gräten

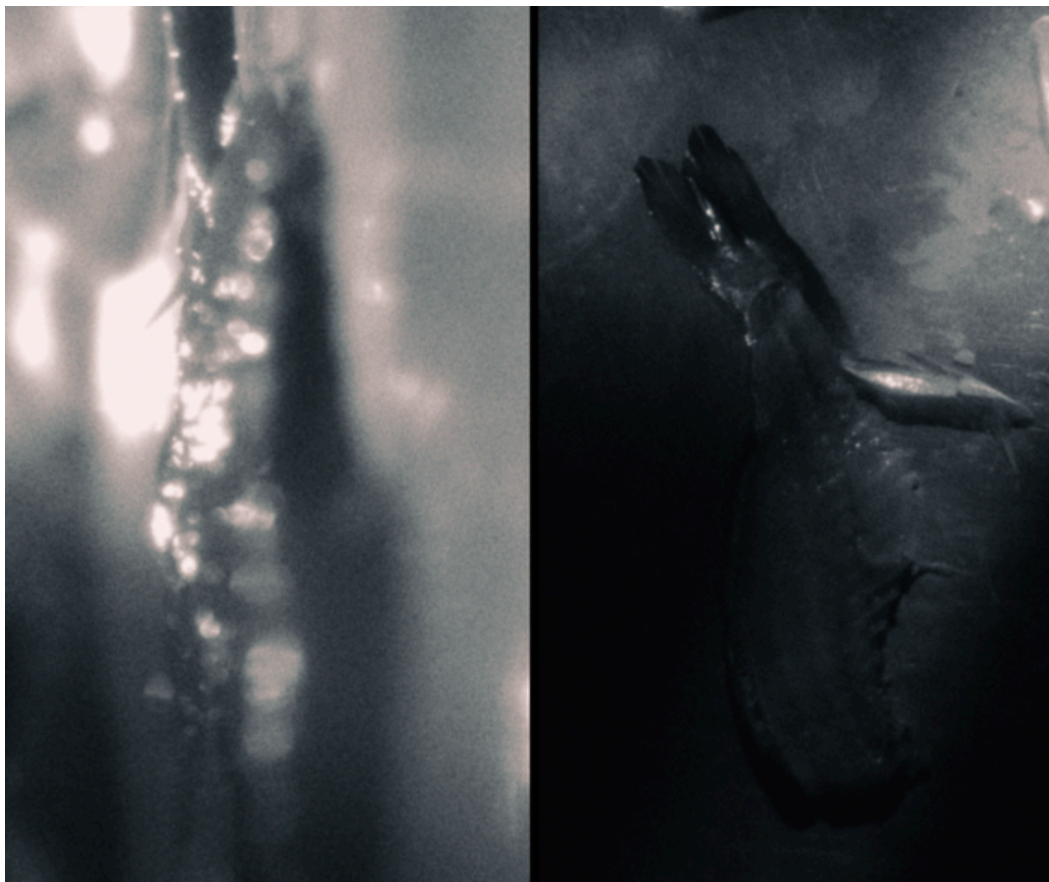
Laura Bono Gabarró

Divendres 4 de juliol de 2025, 18.30 h

Dissabte 5 de juliol de 2025, 19 h

Diumenge 6 de juliol de 2025, 12 h

Teatre Estudi

Què passa quan el fet de cuidar deixa de ser un gest d'amor i esdevé un intent desesperat de fugir d'un mateix?

Ell, un jove alemany que fuig de la presó, arriba a un poble de la costa catalana. Allà és contractat per una família com a cuidador de la mare, l'Espinada, que tot i estar malalta, custodia i amarra la vida dels seus fills, el Germà i Ella.

La seva arribada manifesta, com un volcà a punt d'entrar en erupció, els desitjos latents en la profunditat dels personatges.

A Espines/Gräten, cinema i teatre es troben al llindar del precipici. Una pantalla partida per la meitat obre un espai fragmentat on les identitats es descomponen entre cos i imatge, entre el que es viu i el que es representa.

Espines/Gräten no és una gran tragèdia. Parla de la violència del subtil.

Del desig de fugir de qui som amb les cartes que ens han tocat. Del succedani en què ens hem convertit. De com els vincles familiars poden ser gàbia. I la família, una ferida que no tanca.

.....

Autor

Joel Quesada Civit

Traducció

Finn Grau i Max Grosse

Direcció

Laura Bono Gabarró

Ajudant de direcció

Emma Delon

Intèrprets

Alba Duñó Ariño
Finn Grau
Marçal Gené Verdés
Sofia Díaz Ferrer

Escenografia i il·luminació

Laura Palmer

Vídeo-escena

Luca Butturini

Vestuari

Nicolás Castro Artuz

Moviment

Laia Macias

.....

So

Eugení Ivov

Assessoria audiovisual

Marcos Xalabarder

Professorat

Glòria Balañá
Antoni Ubach

Equip Tècnic de Teatres

Coordinació tècnica: Oriol Partagàs
Tècnic de llums: Carlos Lucena
Tècnic de so: Toni Suñé

Agraïments

Què màgica, aquesta cosa del teatre, de generar encontres que fan néixer vides. Al Marçal, la Finn, l'Alba i la Sofia: gràcies de tot cor. Laia, Luca, Emma, Max, Eugeni, Laura, Nico i Marcos. Joel per la vida que han permès les paraules i la pedra. Gràcies a totes per la generositat i la creativitat; per l'amor i les mirades que obertures al profund. A totes les amigues, família i aquelles que han deixat empremta per entendre que el temps del teatre fa que desapareguis durant una estona, però no fa que les estimis menys.